ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/1024

ze dne 15. června 2015,

kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.

(2) Unie přijala nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ([2]) (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.

(3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.

(4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.

(5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

(6) Lze mít za to, že společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy může nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.

(7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.

(8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.

([1]) Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

(9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

(10) Singapur uložil listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 28. prosince 2010. Uvedená úmluva vstoupila pro Singapur v platnost dne 1. března 2011.

(11) Několik členských států již přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Singapuru vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Singapuru dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Singapuru v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.

(12) Členské státy, které přistoupení Singapuru dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Singapuru v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Republika Malta, Slovenská republika a Švédské království, které přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.

(13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).

2. Uvedené členské státy uloží do dne 16. června 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) č. 2015/1024 přijímá přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“

3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Singapuru a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Singapuru k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neučiní žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irska, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Republiky Malta, Slovenské republiky a Švédského království.

V Lucemburku dne 15. června 2015.

Za Radu

předseda

Dz. RASNAČS